

Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor Advocaten

Tweede kamer

Zitting van 10 maart 2015

Dossiernummer TB-0124-2014

In de zaak van

de heer X,

advocaat te ...,

spreekt de tweede kamer van de Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten volgende beslissing uit:

1.

Bij aangetekend schrijven, dat niet gedateerd is, maar dat op 28.10.2014 verzonden werd, heeft mr. X hoger beroep ingesteld tegen de beslissing van de tuchtraad voor advocaten van de balies van het rechtsgebied van het hof van beroep van Gent d.d. 15.10.2014.

Deze beslissing was aan mr. X ter kennis gebracht bij aangetekend schrijven d.d. 16.10.2014.

Mr. X werd vervolgd voor volgende feiten:

“1.- In strijd met art. 4 al. 1 van het reglement van de Orde van Vlaamse Balies inzake de verhandeling van gelden van cliënten of derden, in werking getreden op 6 maart 2003, gelden die op uw derdenrekening werden ontvangen niet binnen de kortste tijdsperiode aan de betreffende cliënten of derden te hebben overgemaakt.

2.- In strijd met art. 4 al. 1 van het reglement van de Orde van Vlaamse Balies inzake de verhandeling van gelden van cliënten of derden, in werking getreden op 6 maart 2003, gelden ten belope van naar schatting 125.000 € die op uw bankrekening werden ontvangen, zonder enige mededeling noch referentie aan uw cliënten of aan de betreffende derden te hebben doorgestort, maar te hebben overgeboekt naar uw kantoorrekening.

3.- In strijd met art. 4 al. 3 van het reglement van de Orde van Vlaamse Balies inzake de verhandeling van gelden van cliënten of derden, in werking getreden op 6 maart 2003 zonder uw cliënten er schriftelijk van op de hoogte gebracht te hebben, gelden die op uw derdenrekening werden gestort, geheel of gedeeltelijk te hebben behouden als voorschot, ereloon of terugbetaling van kosten.

Deze houding is strijdig met de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen en een behoorlijke beroepsuitoefening moeten waarborgen (art. 455 Ger. W.)”.

De tuchtraad

- verklaarde de tenlasteleggingen sub 1, 2 en 3 bewezen,
- legde aan mr. X als tuchtsanctie de schrapping van het Tableau van de Orde van Advocaten op,
- begrootte de kosten op € 450 en legde deze ten laste van mr. X.

Bij aangetekend schrijven d.d. 30.12.2014 werd mr. X in kennis gesteld van de behandeling van de zaak op de zitting van de tuchtraad van beroep d.d. 10.02.2015.

Op deze zitting werd de zaak behandeld.

Op verzoek van mr. X gebeurde de behandeling van de zaak met gesloten deuren.

De stafhouder bracht verslag uit.

De Procureur – Generaal verleende advies.

Mr. X nam zijn verdediging waar. Hij legde een nota neer en een dossier bewijsstukken, niet geïnventariseerd.

De debatten werden gesloten verklaard.

De zaak werd in beraad genomen.

2.

Het hoger beroep is ontvankelijk: het werd tijdig en naar de vorm regelmatig ingesteld.

3.

De tuchtraad van beroep heeft vastgesteld dat de tuchtraad, zetelend d.d. 15.01.2014 die de beslissing d.d. 19.02.2014 heeft genomen, waarbij de heropening van de debatten werd bevolen, in een andere samenstelling heeft gezeteld dan de tuchtraad, zetelend d.d. 21.05.2014, die de beslissing d.d. 15.10.2014, voorwerp van huidig hoger beroep, heeft genomen.

De beslissing d.d. 15.10.2014 vermeldt niet dat de tuchtraad, zoals samengesteld op 21.05.2014, de zaak *ab initio* heeft hernomen.

De tuchtraad van beroep doet dan ook de beslissing d.d. 14.10.2014 teniet, en trekt de zaak aan zich.

4.

De tuchtraad van beroep acht de feiten, ten laste van mr. X gelegd, bewezen.

De voorgaanden in dit dossier zijn de volgende.

Bij schrijven d.d. 19.03.2013 gelastte de stafhouder van de Orde van Advocaten bij de balie te ... mr. Q, penningmeester, met een onderzoek naar de derdenrekening van mr. X voor de periode 1.01.2008 – 31.12.2012.

Op 28.04.2013 liet mr. Q aan de stafhouder het resultaat van zijn bevindingen kennen. Hij schreef:

“1. Algemeen:

Op basis van de mij overgemaakte rekeninguittreksels van de derdenrekening van mr. X, kan ik niets anders dan te concluderen dat het beheer van de derdenrekening door mr. X een puinhoop is.

Tenzij mr. X verduidelijking kan geven, die de eerste percepties ontkracht, meen ik dat ik moet wijzen op zeer ernstige onregelmatigheden in het kader van het beheer van de derdenrekening.

Zo zijn er betalingen van facturen (4 betalingen aan D), betalingen aan belastingdiensten (3 juli 2012) en de vaststelling dat voor de meeste dossiers, de inkomsten en uitgaven op de derdenrekening niet overeenstemmen, meer nog, vaak een ernstig deficit vertonen.

Het meest verontrustende is evenwel dat er voor de vijf doorzochte jaren (1/01/2008 tem 31/12/2012), in totaal 82.900 euro zonder enige referte gestort werd van de derdenrekening op de zichtrekening van mr. X.

Veruit het grootste deel van het bedrag situeert zich in opnames vanaf 9 augustus 2010, een maand na de ontvangst op de derdenrekening van een bedrag van 87.531,11 euro in dossier V/B (5 juli 2010 – omzetsnummer 2010/25).

Zoals u verder in het verslag zult lezen, werd het bedrag niet overgemaakt aan de cliënte van mr. X, doch na een initiële provisie van 3.500 euro, direct gevolgd door nog 2.000 euro, in schrijven van 500 euro nu en dan doorgestort aan mevrouw V, zodat op beden (en behoudens andere, niet gekende informatie), nog steeds een bedrag opstaat van 74.599,11 euro enkel in dit dossier.

De derdenrekening van mr. X vertoont op 1 januari 2008 een batig saldo van 14.413,34 euro. Het saldo van de verrichtingen volgens de uittreksels bedroeg 13.937,49 euro, hetgeen zou inhouden dat de derdenrekening van mr. X op 31/12/2012 28.150,83 euro bedroeg”.

De penningmeester verwees in dit schrijven verder naar het wettelijk kader, d.w.z. het reglement van de Orde van Vlaamse Balies inzake de verhandeling van gelden van cliënten of derden, goedgekeurd door de algemene vergadering van de Orde van Vlaamse Balies d.d. 11.12.2002, zoals op dat ogenblik van kracht. Hij stelde “*flagrante inbreuken*” op art. 4 vast. Art. 4 bepaalt dat de gelden van de derdenrekening binnen de kortst mogelijke tijdspanne aan de bestemming overgemaakt dienen te worden.

Mr. Q controleerde 52 individuele dossiers die volgens hem niet in orde bleken te zijn.

Mr. Q stelde daarnaast nog een aantal andere anomalieën vast.

Op 29.05.2013 verzocht de stafhouder om uitleg. Hij belegde een verhoor op 18.06.2013. Vóór 7.06.2013 diende mr. X de door de penningmeester gevraagde stukken over te maken, samen met een toelichting.

Op verzoek van mr. X werd het verhoor op 18.06.2013 verdaagd naar 27.08.2013. Uiterlijk op 31.07.2013 diende mr. X de stukken en de toelichting te bezorgen waarom eerder was gevraagd.

Op 27.08.2013 vond het verhoor plaats.
Mr. X verklaarde daarbij

- dat wanneer gelden op de derdenrekening overbleven hiermee betalingen aan derden werden verricht, onder meer aan de belastingen,
- dat in het dossier V, hij van de betrokkene “*mandaat tot beheer*” had bekomen. “*De gelden worden bewaard in een op haar naam geïndividualiseerde effectenrekening*”.
Mr. X beloofde om voor 15.09.2013 de nodige bewijzen voor te leggen,
- dat het bedrag van € 59.834,43 dat niet werd doorgestort voor het grootste deel “*inhoudingen als provisie of als betaling van ereloonstaten*” betrof. “*Ik moet die bedragen allemaal nog overboeken op mijn zichtrekening*”. Mr. X zou voor 15.09.2013 de nodige uitleg verschaffen aan de hand van de nodige bewijsstukken,
- dat gelden, die aan cliënten werden doorgestort, maar niet op de derdenrekening waren binnengekomen, “*ergens moeten binnengekomen zijn, anders had ik ze niet doorgestort*”.

Op 15.09.2013 had mr. X aan de stafhouder niets bezorgd.

Op 20.09.2013 bood de stafhouder aan de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg van ... een verzoekschrift aan strekkende tot de aanstelling van een bewindvoerder over het kantoor van mr. X. Bij beschikking d.d. 4.10.2013 werd mr. M aangesteld.

Bij brief, gedateerd op 14.09.2013, maar verzonden met poststempel d.d. 29.09.2013, maakte mr. X aan de stafhouder kopie over van individuele fiches.

De stafhouder bezorgde deze gegevens aan de penningmeester voor verder onderzoek.

Mr. Q schreef op 1.12.2013:

- de voorgelegde fiches op zich bewijzen de manifeste inbreuken op het reglement inzake de verhandeling van gelden van cliënten of derden,

- gelden blijven maanden zelfs jaren staan,
- putten werden gevuld met tegoeden uit andere dossiers,
- in bepaalde dossiers rijzen meer vragen dan er antwoorden worden gegeven,
- in een aantal dossiers wordt geen antwoord gegeven.

Hij stelt dat er zeer ernstige aanwijzingen zijn dat mr. X stelselmatig stortingen heeft verricht in dossiers naar derden of naar zichzelf met gelden die toekwamen in andere dossiers.

Mr. X werd tuchtrechtelijk vervolgd.

Op de zitting van de tuchtraad d.d. 4.12.2013 werd de zaak uitgesteld tot de zitting d.d. 15.01.2014. De zaak werd vastgesteld op verzoek van mr. X *“teneinde zijn verdediging te regelen”*.

De zaak werd behandeld op de zitting d.d. 15.01.2014. Op deze zitting legde mr. X een verdedigingsnota neer en een dossier bewijsstukken.

Bij beslissing d.d. 19.02.2014 werd de heropening van de debatten bevolen. Mr. X diende

- in de acht dossiers waarin derdengelden niet binnen de kortst mogelijke tijdsperiode zouden zijn doorgestort, met rekeninguittreksels aan te tonen wanneer de derdengelden ontvangen werden en buiten gegaan zijn,
- in de tweeënvijftig dossiers waarin ofwel de doorstorting niet gevonden werd, ofwel de inkomende bedragen niet terug gevonden werden, ofwel een beschikbaar saldo voorhanden zou moeten zijn, de ontvangst van de gelden, de doorstorting of het beschikbaar saldo, door middel van rekeninguittreksels te staven,
- in verband met de stortingen die niet als doorstorting van derdengelden kunnen worden beschouwd, doch betalingen allerhande zijn (garage D, N, K, mr. S en gerechtsdeurwaarder V en aan de belastingen), aan te tonen dat dit met erelonen, die op de derdenrekening zouden achtergebleven zijn, gebeurd is, en daarbij het dossier waarin dit gebeurde aan te geven én te bewijzen dat de cliënt met deze werkwijze instemde,
- in het dossier V door middel van bewijskrachtige stukken te bewijzen dat hij een bedrag van 80.098,79 euro als beheerder van de gelden van zijn cliënt ten behoeve van

deze cliënt had belegd.

De heropening van de debatten werd bevolen voor de zitting d.d. 19.03.2014.

Op 18.03.2014 schreef mr. X aan de stafhouder, met kopie aan de secretaris van de tuchtraad: *“Aangezien ik nog volop bezig ben met de voorbereiding van mijn nota en ik voorzie dat ik, mede ingevolge mijn agenda, niet klaarkom tegen morgen, ben ik zo vrij u om een uitstel te verzoeken naar een latere zitting”*.

Op de zitting d.d. 19.03.2014 werd de zaak uitgesteld tot de zitting d.d. 21.05.2014.

Op 20.05.2014 schreef mr. M, aangesteld als bewindvoerder over het kantoor van mr. X, dat het hem onmogelijk was om op een zinvolle manier de gerechtelijke opdracht naar behoren uit te voeren: mr. X reageerde niet op zijn vragen tot contact.

De zaak werd dan behandeld door de tuchtraad d.d. 21.05.2014. Op deze zitting legde mr. X een dossier neer.

De tuchtraad stelde vast dat deze stukken die ofwel outprints waren van een aantal cliëntenfiches dan wel van bankuittreksels, onduidelijk zijn en geenszins verhelderend, zodat er zelfs geen sprake kon zijn van een pril begin van rekening en verantwoording.

Ook op de zitting van de tuchtraad van beroep d.d. 10.02.2015 heeft mr. X een nota neergelegd en een dossier bewijsstukken.

Mr. X voert daarbij aan:

1. Wat het dossier V betreft:

Mr. X voerde voor V verschillende procedures. Hij ontving voor haar een bedrag van € 87.537,11 op de derdenrekening. Op 22.10.2010 bedroeg zijn staat van ereloon en kosten € 16.864,39. Hij sloot dan met zijn cliënte *“ten private titel, buiten kantoor”* een *“overeenkomst tot beheer van fondsen”*. Rekening houdend met zijn ereloonstaat (€ 16.864,39) en wat hij aan V intussen uitkeerde (€ 16.108,30) en de interest (€ 70,57) vertoont de rubriekrekening, waarop de fondsen inmiddels werden geplaatst, een saldo van € 54.630,03.

2. Wat de betalingen betreft:

Op de derdenrekening was een bedrag blijven staan van € 26.010,46. Het betrof gelden die normaliter overgeschreven hadden moeten worden naar de kantoorrekening. Dit is niet gebeurd. Een bedrag van € 11.565,69 werd aangewend voor privébetalingen.

3. Wat de verantwoording aan de hand van boekhoudkundige fiches betreft:

Mr. X stelt dat hij meent aan de hand van de boekhoudkundige stukken (individuele fiches) aan te kunnen tonen dat de derdengelden die hij ontving aan de cliënten werden uitbetaald of, in samenspraak met de cliënten, werden verrekend met gevraagde provisies of erelonen.

5.

Uit hetgeen voorafgaat blijkt

- dat mr. X gelden, die hij op zijn derdenrekening had ontvangen, niet binnen de kortst mogelijke tijdsperiode heeft doorgestort,
- dat hij een bedrag van ongeveer € 125.000 niet heeft doorgestort aan wie het behoorde, maar voor andere doeleinden heeft aangewend,
- dat hij, zonder hieromtrent de cliënten in te lichten, gelden, die hij van derden had ontvangen, behield als voorschot, ereloon of terugbetaling van kosten.

Mr. X heeft zich dus schuldig gemaakt aan de hem ten laste gelegde feiten.

Het door hem gevoerde verweer kan niet worden bijgetreden:

1.

Mr. X stelt dat m.b.t. het dossier V dat hij misschien een verkeerde inschatting heeft gemaakt: *“het was evenwel nooit de bedoeling de normen van het reglement derdengelden te schenden, aangezien het beheer geschiedt in toepassing van een private overeenkomst tussen partijen”*.

De vraag kan gesteld worden of het vanwege mr. X correct was om, nadat hij voor haar een bedrag van € 87.531,11 had ontvangen, door zijn cliënte een zogenaamde overeenkomst van

lastgeving te laten ondertekenen.

In ieder geval heeft hij niet gehandeld volgens de termen van de overeenkomst.

Hij heeft de gelden immers niet gestort op een aparte rekening.

Bovendien heeft hij geen jaarlijkse verantwoording afgelegd over het door hem gevoerde beheer. Hij stelde weliswaar zelf documenten op i.v.m. zijn zogenaamd beheer, maar deze documenten, die door geen enkel stuk worden gestaafd, hebben niet de minste bewijswaarde.

Mr. X beweert “*een constructie*” te hebben gemaakt om de gelden meer rendement te geven. Deze constructie wordt nergens aangetoond.

Zijn bewering dat de gelden nooit in gevaar gekomen zijn “*daar zij gewaarborgd werden door beleggingen en onroerende goederen*” wordt tegengesproken door de vaststelling dat de gelden op zijn derdenrekening bleven staan, en hij hierover, naar eigen goeddunken, beschikte.

2.

Van de bewering van mr. X dat hij met de cliënten afspraken had gemaakt om derdengelden te verrekenen met hetgeen cliënten dienden te betalen ligt geen enkel bewijs voor.

Indien dit het geval was geweest – hetgeen dus niet bewezen is – dan had hij in ieder geval de gelden moeten overschrijven van de derdenrekening naar de kantoorrekening. Dit heeft hij niet gedaan.

3.

Mr. X stelt dat aan de hand van de boekhoudkundige stukken aangetoond kan worden dat de derdengelden ofwel werden doorgestort, ofwel werden verrekend met kosten en erelonen.

Deze bewering wordt door niets gestaafd.

Het is ronduit hallucinant vast te moeten stellen dat mr. X, die hiertoe meer dan herhaaldelijk werd uitgenodigd, en die ook meer dan herhaaldelijk had beloofd om hiervoor het nodige te doen, er na verloop van zo lange tijd niet in slaagt om de meest elementaire boekhoudkundige

gegevens voor te leggen, en te antwoorden op alle vragen die werden gesteld.

De gegevens, die hij tot op heden heeft voorgelegd, tonen volstrekt niets aan.

Reeds op 28.04.2013, na zijn eerste onderzoek, schreef mr. Q, penningmeester, dat de derdenrekening van mr. X een puinhoop was. Mr. X heeft alle mogelijkheden gehad om hieraan te remediëren. Deze kansen heeft hij niet benut. Dergelijke houding geeft enkel blijk van een werkelijk grenzeloos disfunctioneren als advocaat.

Door zijn handelswijze heeft hij het beeld van de advocatuur in erge mate beschadigd en het vertrouwen, dat de samenleving in deze beroepsgroep moet kunnen stellen, in erge mate geschaad. Het is absoluut onaanvaardbaar dat een advocaat gelden die hij voor derden ontvangt, niet onmiddellijk doorstort aan wie het behoort. Het kan op geen enkele wijze toegelaten zijn om derdengelden van hun doel af te wenden. Nooit mag een derdenrekening worden gebruikt om eigen schulden te betalen. De regelgeving daaromtrent is duidelijk en laat geen misverstanden toe. De tuchtraad van beroep verwijst naar het jarenlange misbruik. De tuchtraad van beroep verwijst eveneens naar de manifeste onwil van mr. X om de nodige gegevens, waarom herhaaldelijk werd gevraagd, te bezorgen teneinde klaarheid te scheppen in de puinhoop van zijn financieel beheer.

De tuchtraad van beroep is dan ook van oordeel dat aan mr. X enkel de zwaarste sanctie kan worden opgelegd, d.w.z. de schrapping van het Tableau van de Orde van Advocaten.

Om deze redenen,

de tuchtraad van beroep,

Ontvangt het hoger beroep.

Doet de beslissing van de tuchtraad voor advocaten van de balies van het rechtsgebied van het hof van beroep van Gent d.d. 15.10.2014 teniet.

Trekt de zaak aan zich.

Verklaart de feiten sub 1, 2 en 3, ten laste van mr. X gelegd, bewezen.

Legt als tuchtsanctie aan mr. X de schrapping van de inschrijving op het Tableau van de Orde van Advocaten op.

Veroordeelt mr. X tot de kosten van de tuchtprocedure. Deze kosten worden begroot op € 450.

Hebben deelgenomen aan de behandeling en de beraadslaging:

de heer Dirk Floren, voorzitter

en de assessoren

- mr. Alex De Visscher,

- mr. Herman Lange,

- mr. Edward Pieters,

- mr. Geert Sustronck

De assessoren hebben deze beslissing allen ondertekend voor de uitspraak.

Alex De Visscher

Edward Pieters

Geert Sustronck

Herman Lange

Waren aanwezig bij de uitspraak:

de heer Dirk Floren, voorzitter

en mr. Ludo Kools, secretaris

D. Floren

L. Kools